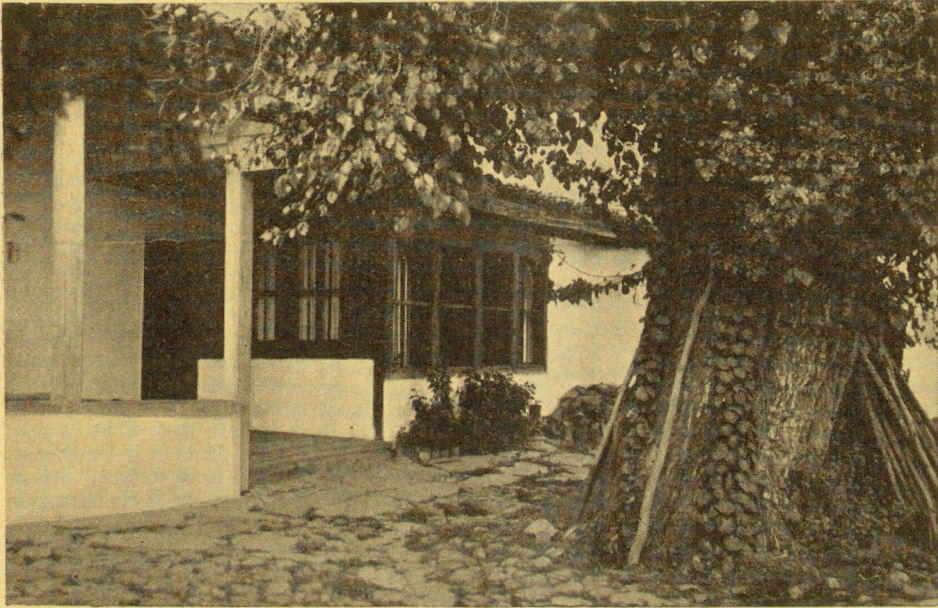


кога на седмица ставали и по две битки. Това налагало дружината често да мѣни мѣстото си. Гонена и преследвана, тя обиколила шуменско, търновско и пловдивско. Когато били между Елена и Габрово, научили, че иде срещу тѣхъ голѣма потеря. Срещата била лоша. Панайотъ ударилъ водителя на турцитѣ въ дѣсната ржка и той изпусналъ оржието си, победата била тѣхна, но твърде



Родната кжца на Панайотъ Хитовъ въ Сливенъ (кварталъ Ново-село)

нешастна. Турски куршумъ се забилъ право въ сърдцето на воеводата Г. Трънкинъ. Следъ тая скжпа загуба четата единодушно избрала Панайотъ за воевода. Желанието на Хитовъ било и тая година да прекаратъ зимата въ Балкана, обаче дружината се противопоставила. Ядосанъ, той се обърналъ къмъ хайдутитѣ съ следнитѣ думи: „Който е мой другаръ, той нека остане при менъ и да слуша моитѣ съвети, а който не иска да ходи подъ моя байракъ и да се повинява на моитѣ заповѣди, нека върви отъ сега накждето